

Allemannische Gedichte. 109

und iez holet 's Chrüßli und sißet do ummen, i
 willich
 us den alte Rite vom Statthalter näumis verzehle.
 Friedli het me nem gseit, und het's e feltfeme
 Bueb ge,
 isch's der Friederli gfi in seiner Juged, das weißt!
 Aber schöner as er isch ken dur's Wiesethal
 g'wandlet, *)
 woner no Bure = Chnecht bim alte Statthalter gfi
 isch.
 Chrusi Lößli het er gha und Auge wie Chole,
 Backe wie Milch und Bluet und rundi chraftige
 Glieder.
 's Meisters Breneli het an ihm si eigeni Freud
 gha,
 er am Breneli au, doch isch er numme der Chnecht gfi.
 Nei, wie macht's, und nei, wie schüttets! Bringetder
 's Chrüßli
 und e Ränftli Brod derzue? Jez het und loset!
 Vor fünfhundert Johren, i ha's vom Letti erfahre,
 isch e schwere Chrieg und sin Panduren im Land gfi,
 Drunter ischs und drüber gange, was me cha sage,

Ausgabe I.

*) Aber schöner as er, isch ken uf der Vor-Chilche gstande.